T012 BD 3 (17) 186-Q6-P18-Hàng Phục Ma Quân-Phổ Diệu

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

PHẬT NÓI KINH PHỔ DIỆU QUYỂN 6

Phẩm 18: HÀNG PHỤC MA QUÂN

Bấy giờ, ma Ba-tuần trong lòng bối rối sợ hãi, mặt mày tái mét, gượng giữ sắc diện không chịu bỏ đi, không muốn rút lui, cố nói càn: "Việc làm của ta là phải", và bảo với binh chúng:

–Các khanh hãy cùng đồng lòng với nhau, theo ta biết, chư Thiên quỷ thần áp đảo Bồ-tát, không để cho ông ta tự tại, phải cùng nhau hàng phục được ông ta rồi mới bỏ đi.

Ma Ba-tuần bảo với bốn người con gái của mình, người thứ nhất tên Dục Phi, người thứ hai tên Duyệt Bỉ, người thứ ba tên là Khoái Quan, người thứ tư tên Kiến Tùng:

–Các con hãy đi đến chỗ cây Bồ-đề nhằm mê loạn Bồ-tát và ca ngợi đức của ái dục để phá hoại hạnh thanh tịnh của ông ta.

Các người con gái nghe cha dạy liền đi đến cây Bồ-đề, đứng ở trước Bồ-tát, dùng ba mươi hai cách nói ủy mị và những hành động ẻo lả:

1. Đưa mắt liếc nhìn.
2. Vén áo bước tới.
3. Cùng cười khúc khích.
4. Cười cợt với nhau.
5. Hiện tướng luyến mộ.
6. Cùng nhìn ngắm nhau.
7. Uốn môi, nhếch miệng.
8. Nhìn ngắm bất chính.
9. Nhìn thoáng khêu gợi.
10. Vái lạy lẫn nhau.
11. Đưa tay che mặt.
12. Vân vê hai tay.
13. Đứng ngay giả vờ lắng nghe.
14. Ở trước Bồ-tát nhảy, giẫm chân.
15. Phơi bày bắp vế, cổ chân.
16. Để trần cánh tay.
17. Giả tiếng kêu của các loài chim.
18. Hiện như soi gương.
19. Phát ra ánh sáng bao trùm cùng khắp.
20. Thoạt vui, thoạt buồn.
21. Thoạt đứng, thoạt ngồi.
22. Trong lòng hăng hái vui vẻ.
23. Lấy hương thơm xoa lên thân.

24. Cầm anh lạc báu.

25. Ẹo cổ che đầu.

26. Biểu hiện vẻ yên tịnh.

27. Tới trước Bồ-tát nhìn khắp thân Ngài.

28. Mở mắt, nhắm mắt như cố xem xét. 29. Cúi đầu nhắm mắt như không nhìn ngắm. 30. Khen ngợi ái dục. 31. Dụi mắt nhìn thẳng. 32. Cúi xuống, ngước lên nhìn khắp bốn phía. Tâm Bồ-tát thanh tịnh giống như ngọc minh nguyệt, không một chút tì vết, giống như mặt trời mới mọc, chiếu ánh sáng cùng khắp thiên hạ, giống như hoa sen ở trong vũng bùn mà không bị cấu nhiễm, như núi Tu-di không có thể lay động. Đức Ngài cao vời, các căn vắng lặng, tâm Ngài bình thản, không thêm không bớt. Bấy giờ, mấy người con gái của ma khéo học theo các nghề mê hoặc huyễn hóa của người nữ, đi đến muốn làm loạn đạo tâm của Ngài mà nói thêm: –Đức của Ngài rất lớn, chư Thiên cung kính, đáng có sự cúng dường, cho nên chư Thiên sai chúng tôi đến đây. Chúng tôi đã xinh đẹp lại đang thời trẻ trung khỏe mạnh, là Thiên nữ đoan chánh, sắc hoa Ưu-bát đâu có thể dụ với sắc đẹp của chúng tôi. Chúng tôi nguyện được sáng chiều ở hai bên Ngài hầu hạ việc thức ngủ. Bồ-tát đáp: –Ngươi có phước ở đời trước nên được làm thân trời, không nghĩ đến vô thường mà lại đi làm những việc yêu mị. Thân hình tuy đẹp đẽ mà lòng không đoan chánh, giống như cái bình bên ngoài vẽ vời xinh đẹp mà bên trong đựng đầy thuốc độc hôi thối, sắp tự hư hoại, có gì đặc biệt. Phước đức khó tồn tại lâu dài; dâm, ác, bất thiện, tự quên mất cội nguồn của mình, chết liền đọa trong ba đường ác, nhận lấy hình chim thú, muốn thoát rất khó. Các ngươi cố đến làm rối loạn người có tâm ý tốt, thật chẳng phải là dòng giống thanh tịnh. Cái đãy da đựng đầy những thứ nhơ nhớp, đến đây làm gì? Hãy đi đi, ta không dùng! Nay các cô gái ở trên trời không yên hay sao lại đến đây quậy phá? Các người con gái của ma vương bỗng biến thành những bà già, không có thể phục hồi trở lại, liền trở về chỗ của ma cha nói kệ: Giới cấm thanh tịnh không ưa nhìn Nhìn Ngài cung kính không sân hận Xét xem oai nghi không ngu tối Thân tướng tốt đẹp rất an tường Thích nói tì vết của nữ nhân Đã lìa ái dục không lưu luyến Trên trời, thế gian không ai bằng Không thấy người chân hạnh như thế Đi đứng tới lui thấy nữ nhân Vẫn thanh tịnh trang nghiêm rực rỡ Giữ vững một lòng không tì vết Như núi An minh không thể lay Xét phước, uy thần và công huân Từ vô số kiếp giữ cấm giới Vô số ức Phạm thiên thanh tịnh Đầu mặt cúi lạy chân chân nhân Chắc sẽ hàng phục binh ma ta Chóng thành đạo đức chư Phật trước Cho nên chúng ta không thể tranh

Mong được Thế Tôn chữa tất cả Ngài như minh châu báu trên không Vô số Bồ-tát đến cung kính Vô số hình tướng như hoa đẹp Ca-lưu, Tu-luân, núi, cây cối. Các loài hữu tình và vô tình Cùng đến cúng dường Đấng Thập Lực Giữa chặng mày Ngài hào quang sáng Ánh sáng rực rỡ chiếu khắp nơi Nơi đi đến không cần tự tiện Nhận lãnh căn bản không thể mất Không giận, không phiền, không sở hữu Sinh hoạt hằng ngày luôn thiểu dục. Bấy giờ thọ thần thấy oai thần của Bồ-tát, rất sợ hãi, nương oai lực của Phật, nói những lời chí thành và cùng nhau dùng mười sáu việc khen ngợi Bồ-tát: –Nay Bậc thanh tịnh rất đẹp đẽ rực rỡ như mặt trăng rằm tròn đầy chiếu sáng cùng khắp mọi nơi, giống như mặt trời mới mọc, chiếu sáng khắp cả thiên hạ, như bông hoa tươi đẹp không nơi

nào là không tỏa mùi hương. Các tướng đặc biệt tốt đẹp như sắc vàng ròng, ung dung thư thái. Các căn vắng lặng giống như hoa sen ở trong ao tắm. Diễn thuyết có oai lực như sư tử rống, nhưng có sự đặc thù giống như Bồ-tát ở giữa rừng sâu một mình không hề sợ hãi. Những hạnh Ngài đã tu tập là độc tôn trong loài người. Ví như núi An minh ở giữa biển lớn, một mình vọt lên sáng rực, bằng phẳng, vững chắc như núi Thiết vi, vượt lên trên hết thảy các núi. Công huân của bậc Tôn quý vang khắp gần xa, như nước đầy đủ giữ gìn trời đất. Ý chí của Ngài lớn lao thù đặc; tâm Ngài không giới hạn, giống như hư không. Tâm Ngài ngay thẳng sáng suốt không ai sánh bằng, giống như trời đất, là chỗ chúng sinh, ngưỡng mộ. Tâm Ngài trong sạch không bị nhiễm ô, dân chúng vui mừng vô cùng. Ý Ngài trong sáng, nhìn thấy khắp tất cả. Tất cả chúng sinh đều ưa thích Ngài. Hễ có sự độ thoát thì có sự siêu vượt, chặt dứt hết thảy các niệm tưởng. Sức Ngài vô thượng, giống như móc xích, không có gì là không bị phá dẹp. Việc làm tinh tấn, ý chí kiên cố. Các sự nghi ngờ trói buộc đều được giải tỏa. Trở lại hàng phục chúng ma xua đuổi binh chúng, khiến trở về cung. Bậc Tôn quý làm việc lợi ích tốt đẹp, đạt đến địa vị Thập lực, thế lực vô song. Như vậy này các Tỳ-kheo, Thọ thần dùng mười sáu việc khen ngợi công đức độc nhất vô nhị của Bồ-tát. Người được nghe đều vui vẻ. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Chư Thiên Tịnh cư dùng mười tám việc khen ngợi Bồ-tát, chê bai binh chúng của ma. Những gì là mười tám? 1. Ma bị vứt bỏ, cũng như người già bệnh không thắng được. 2. Ba-tuần quá yếu, như vách tường mục nát, hư hoại. 3. Ba-tuần, Đại Thánh một mình với chí nguyện rộng lớn mạnh mẽ, sẽ hàng phục ngươi. 4. Ba-tuần không có bạn bè, như người bệnh không có ai nuôi dưỡng. 5. Ba-tuần không có sức lực, giống như cửa ngõ bị phá. 6. Ba-tuần nay bị bỏ xa, không còn vui vẻ. 7. Ba-tuần ngày nay ở nơi đường tà, như kẻ thương gia bị lạc đường. 8. Ba-tuần bị vứt bỏ như bệnh không trừ hết. 9. Ba-tuần ngu si, chỗ ở không yên.

10. Ba-tuần bất hiếu, không biết báo ân. 11. Ba-tuần dong chạy như khi sư tử rống thú nhỏ chạy tứ tán. 12. Ba-tuần bị đuổi, như mọi người từ bỏ. 13. Ba-tuần không biết thời tiết, phước hết không còn, mọi người từ bỏ như đồ đất hết xài. 14. Ba-tuần đã bị trói buộc còn hùng hổ nói phách, sợ bị đuổi đi. 15. Ba-tuần mất các sức lực như mất đầu, tóc, tay, chân. 16. Ba-tuần vô ý như người điên mất trí. 17. Ba-tuần mê lầm không biết chỗ ở của mình. 18. Ba-tuần rong ruổi như người cuồng chạy lung tung. Như vậy, này các Tỳ-kheo, chư Thiên Tịnh cư đem mười tám việc chê bai Ba-tuần. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Chư Thiên giữ gìn vệ hộ cây Bồ-đề, đem mười sáu việc làm lu mờ ma Ba-tuần. Những gì là mười sáu? 1. Ngày hôm nay Bồ-tát hàng phục Ba-tuần cùng các quyến thuộc. 2. Ngày nay Bồ-tát dùng thế lực lớn nhiếp phục Ba-tuần, làm cho nó suy yếu. 3. Ngày nay Bồ-tát làm cho ma Ba-tuần không biết gì cả, cũng như là ánh sáng của mặt trời che mất ánh sáng của con đom đóm. 4. Ngày nay Bồ-tát dùng quyền lực lớn của Phật, vượt hơn oai lực chư Thiên, nhổ sạch gốc rễ xấu ác. 5. Ngày nay Bồ-tát dùng sức sư tử đại oai thần của Phật hàng phục Ba-tuần, Ba-tuần như thú nhỏ rụt mình lại. 6. Ngày nay Bồ-tát làm sụp đổ hang núi ma như người có sức mạnh chặt phá cây cối. 7. Ngày nay Bồ-tát làm Ba-tuần áo não như bị đại oan gia rượt ở đồng trống. 8. Ngày nay Bồ-tát hàng phục được Ba-tuần giống như biển lớn so với lỗ chân trâu. 9. Ngày nay Ba-tuần ghen ghét Bồ-tát như ngục tù trốn thoát cho nên có lòng làm loạn. 10. Ngày nay

Bồ-tát làm cho Ba-tuần mê hoặc như người giàu sang phú quý ép buộc người nghèo. 11. Ngày nay Bồ-tát phế bỏ Ba-tuần như vua phi pháp bị mất đất cũ. 12. Ngày nay Bồ-tát chiến thắng Ba-tuần như quốc gia mạnh giàu khuất phục các nước nhược tiểu. 13. Ngày nay Bồ-tát làm cho ma Ba-tuần lo buồn như người tàn phế không chạy được. 14. Ngày nay Bồ-tát khiến ma nói lời sai bậy như hải thuyền bị hư. 15. Ngày nay Bồ-tát làm cho ma bị tiêu, giống như vào thời kiếp tận cỏ cây bị thiêu rụi. 16. Ngày nay Bồ-tát phá hủy hoại Ba-tuần, giống như thế lực lớn phá hoại các học thuyết khác. Như vậy, này các Tỳ-kheo, chư Thiên túc trực hộ vệ cây Bồ-đề, đem mười sáu việc này làm lu mờ ma Ba-tuần. Khi ấy Tệ Ma nghe chư Thiên chí thành phân biệt hiểu rõ đầu đuôi của lời dạy nên quay về. Ma càng thêm căm giận nói với Bồ-tát: –Mau đứng dậy chạy đi! Binh tướng của ta gồm có mười tám ức chúng đều đồng một khí thế. Khí thế và binh tướng như vậy, nếu chúng đi qua thì nguy cho thân mạng ông. Binh tướng quyến thuộc của ta sẽ thắng. Ta dứt khoát không nói lời cứu giúp ông đâu. Hãy mau mau đứng dậy chạy đi. Bồ-tát trả lời:

–Ta như núi Tu-di không có thể lay động. Tất cả các chúng hội trong mười phương rất đông còn có thể sụp đổ. Nhưng vạn vật cỏ cây đều là chúng sinh không thể nào làm khuynh đảo tâm ta. Dù có ý muốn làm khô cạn biển lớn, nhưng không có thể nào làm tổn hại tâm ta. Không đạt được quả vị Phật, ta quyết không rời khỏi chỗ này. Ma lại nói: –Ta làm chủ cõi Dục, tất cả Tứ Thiên vương thiên, Đế Thích, A-tu-luân, Kiền-đà-la, Ca-lưu-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc, trong đó ta là chủ, tất cả đều thuộc về ta, không còn ai khác. Ông cũng thuộc về ta, nay muốn tự do theo ý mình hay sao? Bồ-tát đáp: –Ngươi là người có địa vị cao trong cõi Dục, tự cho là có oai thần, chứ chắc chắn không phải là bậc đáng tôn quý. Đó là tôn quý phi pháp. Bậc tôn quý theo đạo pháp mới gọi là tôn quý, chẳng những chỉ cõi Dục tôn quý mà tất cả tội nhân trong địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh cũng đều tôn quý. Đạo của ngươi chẳng phải là đạo Chánh chân Vô thượng Thánh tôn vậy! Ta chắc chắn sẽ thành Phật hàng phục tệ ma. Ma lại bảo: –Ngày nay Sa-môn chỉ một mình ở chốn rừng sâu, muốn đạt đến chí nguyện ấy thật là khó. Muốn lập hạnh thích đáng mà nay sắp hoại mất, làm sao đắc đạo? Bồ-tát đáp: –Ngươi do bỏ mất nghĩa lý cho nên mới bảo là khó đạt được. Ta không trái với thiền định, thần túc, công đức, không mất oai lực, dốc lòng siêng năng tu tập, đó chính là tinh tấn lực, không thành quả Phật ta quyết không đứng dậy. Ma không biết hại cách nào, đứng ở trước Phật nói những lời thô ác, hoặc cho mình là trên hết, chỉ riêng một mình ở nơi đồng trống. Giống như một ngày đã hết, mười phương đều tối tăm, các ngọn đuốc sẽ chiếu sáng. Nay ta cùng đại chúng ở trước ta mà hiện nguyên hình thì chúng tôi sẽ bức hại ông. Mau đứng dậy chạy đi! Chắc chắn ông sẽ bị hại thôi. Ta sẽ nổi lên các quyền biến, ông sẽ gặp các khổ nạn. Quỷ thần nơi đây có khả năng thành lập quận huyện, do đó việc làm có thể thành tựu tự tại. Vô số các hình dạng Thiên nhân sẽ bức hiếp ông. Bồ-tát bảo: –Hư không còn có thể tận, gió còn có thể nắm bắt, mặt trăng không cáu bẩn, ánh sáng của nó diệt tất cả các sự tối tăm còn có thể rơi rụng. Ánh sáng có thể trở thành bóng tối, nhưng không thể nào dời ta rời khỏi gốc cây này. Ngươi muốn thành đạo đức, chỉ phô trương thế lực, không bỏ binh chúng thì chỉ khởi lên tâm thô hại. Ta thường lấy sự nhân từ nhu hòa làm gốc; ngươi quát tháo dọa nạt là trò trẻ con, hủy hoại như thế

và không xả bỏ binh chúng thì chẳng thấy có biến đổi gì. Ta ở trong chúng như núi vàng ròng, giống như kho báu lớn, không một ai là không khen ngợi, như tràng hoa đẹp. Ngày nay chắc chắn ta sẽ thắng, giáo hóa chủng loại lớn, khéo léo phá hủy các binh chúng ma, chúng quỷ thần không loài nào là không quy phục. Âm thanh vượt hẳn Phạm thiên, vang khắp cả mười phương, tiếng như chim loan. –Các thần, ác quỷ và bạn bè của chúng, Thiên thần hiện đến đứng ở trước mặt cùng khắp trong hư không đều cùng nhóm họp, khí thế mạnh mẽ, đồng đi đến chỗ gốc cây muốn phá hoại ông. –Giả sử trong cõi đại thiên đầy khắp các hình dáng, vô số loài có quyền biến đều cầm kim cang cũng không thể nào làm động đến ta. Dầu ôm lòng ác, nắm giữ năm loại binh, ta cũng không hề sợ ngươi. Ma cầm dao kiếm:

–Sa-môn! Mau đứng dậy dốc sức mà chạy đi cho lẹ. Nay ta dùng dao bén cắt đứt thân ông ra từng khúc. –Giả sử ba ngàn cõi đất, nơi có cảnh giới, trong đó đều đầy cả ma, mỗi ma đều cầm kiếm, nhưng ta vẫn như núi Tu-di, không có thể nào lay động được một sợi lông của ta, huống là muốn làm hại ta ư? Tâm ta bền vững hoàn toàn không lay chuyển, thần thông chiếu sáng rực rỡ vô lượng, thân sắc vàng ròng như vàng trong lửa. Ma vương càng thêm buồn bực, triệu tập bốn bộ binh lớn đến nhóm họp, sức mạnh vô cùng, sẽ đi đến chiến đấu. Từ xưa đến nay chưa từng thấy có việc này. Ma vương nói: –Các người đều cùng hợp lực và sẽ đánh diệt Bồ-tát. Bấy giờ bốn bộ binh gồm mười tám ức chúng đều biến làm hình sư tử, gấu, cọp, tê giác, voi, rồng, trâu, ngựa, chó, heo, khỉ, vượn... không thể kể xiết. Thân người đầu trùng, thân rắn hổ mang, đầu của con giải, rùa một mặt có sáu mắt, hoặc một cổ mà có nhiều đầu, răng nanh móng vuốt, vác núi, khạt lửa, sấm chớp bốn bề, cầm xà mâu, kích, giáo. Bồ-tát từ tâm không kinh không sợ, không lay động một sợi lông, sắc diện sáng chói, càng thêm đẹp đẽ. Binh quỷ không thể đến gần. Ma vương tự đến trước vấn nạn Phật: Tỳ-kheo cầu gì ngồi gốc cây Thích ở rừng sâu, giữa thú độc Mây nổi mù mịt rất đáng sợ Thiên quỷ vây quanh chẳng hề khiếp? Xưa có Đức Phật hành chân đạo Thản nhiên không sợ trừ vô minh Ngài thành tựu pháp tạng tối thắng Ta nguyện ngồi đây diệt Ma vương Ngài sẽ làm vua Chuyển kim luân Bảy báu tự đến, chủ bốn phương Hưởng thọ ngũ dục không ai bằng Nơi đó không đạo, dậy vào cung Ta thấy dục hại hơn nuốt đồng nung Bỏ nước như đờm dãi, không tham Làm vua cũng bị lo già chết Bỏ điều không lợi, chớ nói dối. Sao ngồi trong rừng mà lớn lối Bỏ nước, của, ngôi, chuộng an nhàn Không thấy ta cùng bốn bộ binh Voi, ngựa, bộ binh mười tám ức? Đã thấy mặt khỉ, vượn, sư tử Hình quỷ, cọp, tê, rắn độc, heo Đều cầm dao, kiếm và mâu kích Nhảy vọt, gầm thét đầy hư không Đủ ức trăm triệu thần võ? Là ma như ngươi đến nhóm họp Bắn tên, phóng lửa như gió mưa Nếu không thành Phật không đứng dậy Ma có bổn ý muốn ta lui

Ta cũng tự thề chẳng về không
Nay phước đức ngươi sao bằng Phật
Như vậy biết rõ ai đắc thắng
Ta từng trọn đời thích bố thí
Nên hộ sáu trời làm Ma vương
Tỳ-kheo biết phước hạnh ta xưa

Ngươi xưng vô lượng ai làm chứng?
Hạnh nguyện ta xưa từ Định Quang
Thọ ký làm Phật Thích-ca Văn
Không còn sợ hãi nên ngồi đây
Ý vững sẽ phá hoại quân ngươi
Ta từng phụng thờ nhiều chư Phật
Của báu, y thực, thường bố thí
Nhân từ, tích đức dày như đất
Không còn vọng tưởng không hoạn nạn
Bồ-tát liền đem sức trí tuệ
Duỗi tay chỉ đất biết rõ ta
Tức thời khắp đất vang động lớn
Ma cùng quan thuộc ngã lăn chiên
Ma vương thất bại buồn mất lợi
Hôn mê ngồi bệch cào trên đất
Sau đó hiểu ra mới tỉnh ngộ
Tức thời tự quy y sám hối
Ta chẳng dùng loại binh khí nào
Bình đẳng, từ tâm, lui ma oán
Đời dùng binh khí động nhân tâm
Ta đem bình đẳng cho chúng sinh
Như điều voi ngựa, tuy đã điều
Nhưng sau thói cũ gặp, lại sinh
Nếu điều rốt ráo như Phật điều
Làm như Phật dạy nhân từ khắp
Chư Thiên thấy Phật bắt chúng ma
Nhẫn, điều vô tưởng, oán, tự hàng
Chư Thiên hoan hỷ dâng hoa đến
Phi pháp vương thua, Pháp Vương thắng
Từ ý bình đẳng, sức trí tuệ
Năng lực trí tuệ dẹp điềm xấu
Hay khiến oan gia làm đệ tử
Xin lạy Bậc chứng đạo tứ đẳng
Diện như trăng tròn sắc bao dung
Danh khắp mười phương, đức như núi
Tìm tướng mạo Phật khó sánh được
Nên cúi lạy Ngài, Tiên độ đời.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.